Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

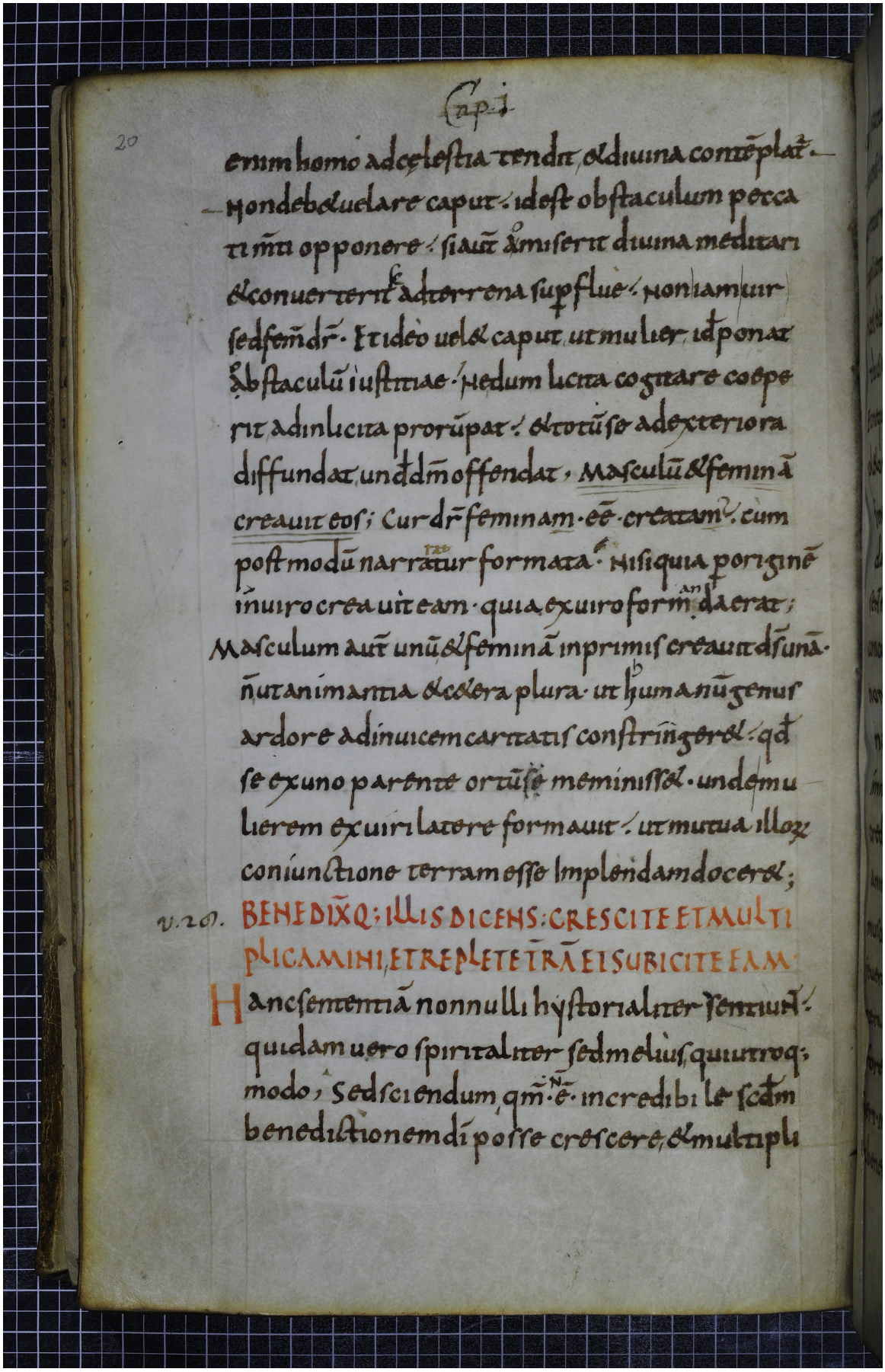

Cap. i.

20

enim homo ad celestia tendit, & diuina contēplat. non debet uelare caput: id est obstaculum pecca ti mēti opponere: si aut āmiserit diuina meditari & conuerterit ad terrena superflue: non iam uir sed femīa dr. Et ideo uel& caput ut mulier id ponat ob staculū iustitiae: Hedum lucra cogitare coepe rit ad inlicita prorūpat: & totū se ad exteriora diffundat, unde dm offendat, Masculū & femīa creauit eos; Cur dr femīnam. ee. creatam? cum post modū narratur formata? Nisi quia p origine inuiro creauit eam. quia ex uiro form ad erat; Masculum aut unū & femīa inprimis creauit d sua. ñutanimantia & cetera plura. ut humanū genus ardore ad inuicem caritatis constringeret: qd se ex uno parente oriūtur meminisset. unde mu lierem ex uiri latere formauit: ut mutua illoz coniunctione terram esse implendam doceret;

v. 20. BENEDIXQ; ILLIS DICENS: CRESCITE ET MULTI PLICAMINI, ET REPLETE TRĀ ET SUBICITE EAM:

Hanc sententiā nonnulli hystorialiter sentiūt: quidam uero spiritaliter sed melius, quiutroq; modo; Sed sciendum, qm. ne. incredibile sc am benedictionem dī posse crescere & multipli